

67 CAÑONAZOS TALMÚDICOS: VOL. 28
(Meguilá 12a-b: El banquete de Vashti)

”גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות” (1:9)
בית הנשים מיבעי ליה!
אמר רבא: שניהן לדבר עבירה נתכוונו.
היינו דאמרי אינשי : איהו בקרי (12b) ואתתיה בבוציני.

”ביום השביעי כטוב לב המלך ביין” (1:10)
אטו עד השתא לא טב לביה בחמרא?
אמר רבא: יום השביעי שבת היה שישראל אוכלין ושותין-
מתחילין בד”ת ובדברי תשבחות, אבל אומות העולם
שאוכלין ושותין אין מתחילין אלא בדברי תיפלות.
וכן בסעודתו של אותו רשע:
הללו אומרים: ”מדיות נאות”
והללו אומרים: ”פרסיות נאות.”
אמר להם אחשורוש: ”כלי שאני משתמש בו אינו לא מדיי
ולא פרסי אלא כשדיי . רצונכם לראותה?!”
אמרו לו: ”אין! ובלבד שתהא ערומה.”

שבמדה שאדם מודד בה מודדין לו. מלמד שהיתה
ושתי הרשעה מביאה בנות ישראל ומפשיטן ערומות
ועושה בהן מלאכה בשבת. היינו דכתיב: ”אחר
הדברים האלה כשוך חמת המלך אחשורוש זכר את

ושתי ואת אשר עשתה. (2:1)

ואת אשר נגזר עליה כשם שעשתה כך נגזר עליה.

”ותמאן המלכה ושתי” (1:12)

מכדי פריצתא הואי דאמר מר: ’שניהן לדבר עבירה
נתכוונו’-מ”ט לא אתאי?

א”ר יוסי בר חנינא: מלמד שפרחה בה צרעת!
במתניתא תנא: בא גבריא אל ועשה לה זנ!

”ויקצף המלך מאד” (1:13)

אמאי דלקה ביה כולי האי?

אמר רבא: שלחה ליה: ’בר אהורייריה דאבא אבא! לקבל
אלפא חמרא שתי ולא רוי. וההוא גברא אשתטי בחמריה!’
מיד ”וחמתו בערה בו.”

”ויאמר המלך לחכמים” (1:13)

מאן חכמים? רבנן!

”יודעי העתים” שיודעין לעבר שנים ולקבוע חדשים.

אמר להו: ”דייננה ליו!”

אמרו: ”היכי נעביד? נימא ליה: קטלה, למחר פסיק ליה
חמריה ובעי לה מינן! נימא ליה: שבקה, קא מזלזלה
במלכותא.”

אמרו לו: "מיום שחרב בית המקדש וגלינו מארצנו ניטלה עצה ממנו ואין אנו יודעין לדון דיני נפשות. זיל לגבי עמון ומואב דיתבי בדוכתייהו כחמרא דיתיב על דורדייה." וטעמא אמרו ליה דכתיב: (ירמיהו מח) "שאנן מואב מנעוריו ושוקט הוא אל שמריו ולא הורק מכלי אל כלי ובגולה לא הלך על כן עמד טעמו בו וריחו לא נמר."

מיד: "והקרוב אליו כרשנא שתר אדמתא תרשיש..." (1:14) א"ר לוי: כל פסוק זה על שום קרבנות נאמר. "כרשנא" אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה: רבש"ע כלום הקריבו לפניך כרים בני שנה כדרך שהקריבו ישראל לפניך?!

"שתר" כלום הקריבו לפניך שתי תורין?

"אדמתא" כלום בנו לפניך מזבח אדמה?

"תרשיש" כלום שימשו לפניך בבגדי כהונה? דכתיב בהו (שמות כח) 'תרשיש ושהם וישפה'

"מרס" כלום מירסו בדם לפניך?

"מרסנא" כלום מירסו במנחות לפניך?

"ממוכן" כלום הכינו שלחן לפניך?

"ויאמר ממוכן" (1:15)

תנא: ממוכן זה המן ולמה נקרא שמו ממוכן שמוכן לפורענות.